

Περισσότερο αποτελεσματική θα ήταν η παρουσία των διασωστικών συνεργείων αν οι τουρκικές αρχές συνεργάζονταν καλύτερα μαζί τους και δεν περιόριζαν τις έρευνές τους γύρω από την Κωνσταντινούπολη.

κει να σημειωθεί μεγάλος σεισμός από αυτόν των Γρεβενών το 1995 οφείλουμε να είμαστε προετοιμασμένοι για κάθε ενδεχόμενο», εξηγεί ο ίδιος στο «Εθνος».

Φυσικά ένας σεισμός στην Ελλάδα — όπως σπεύδει να σημειώσει — δεν αναμένεται να είναι ούτε σε τόσο μικρό βάθος αλλά ούτε και τόσο μεγάλου μεγέθους, όσο αυτός που σημειώθηκε στην Τουρκία: «Αυτό βέβαια δεν σημαίνει

ότι δεν πρέπει να παίρνουμε τα μέτρα μας. Οφείλουμε να βρισκόμαστε σε ετοιμότητα τόσο σε επίπεδο Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όσο και σε επίπεδο κεντρικής εξουσίας και συναρμόδιων φορέων», τονίζει.

Ο ίδιος, πάντως, δηλώνει αισιόδοξος: «Η εμπειρία μας και το επιχειρησιακό μας επίπεδο ήταν αρκετά υψηλό τόσο στο σεισμό των Γρεβενών όσο και κατά την τώρινή μας παρουσία

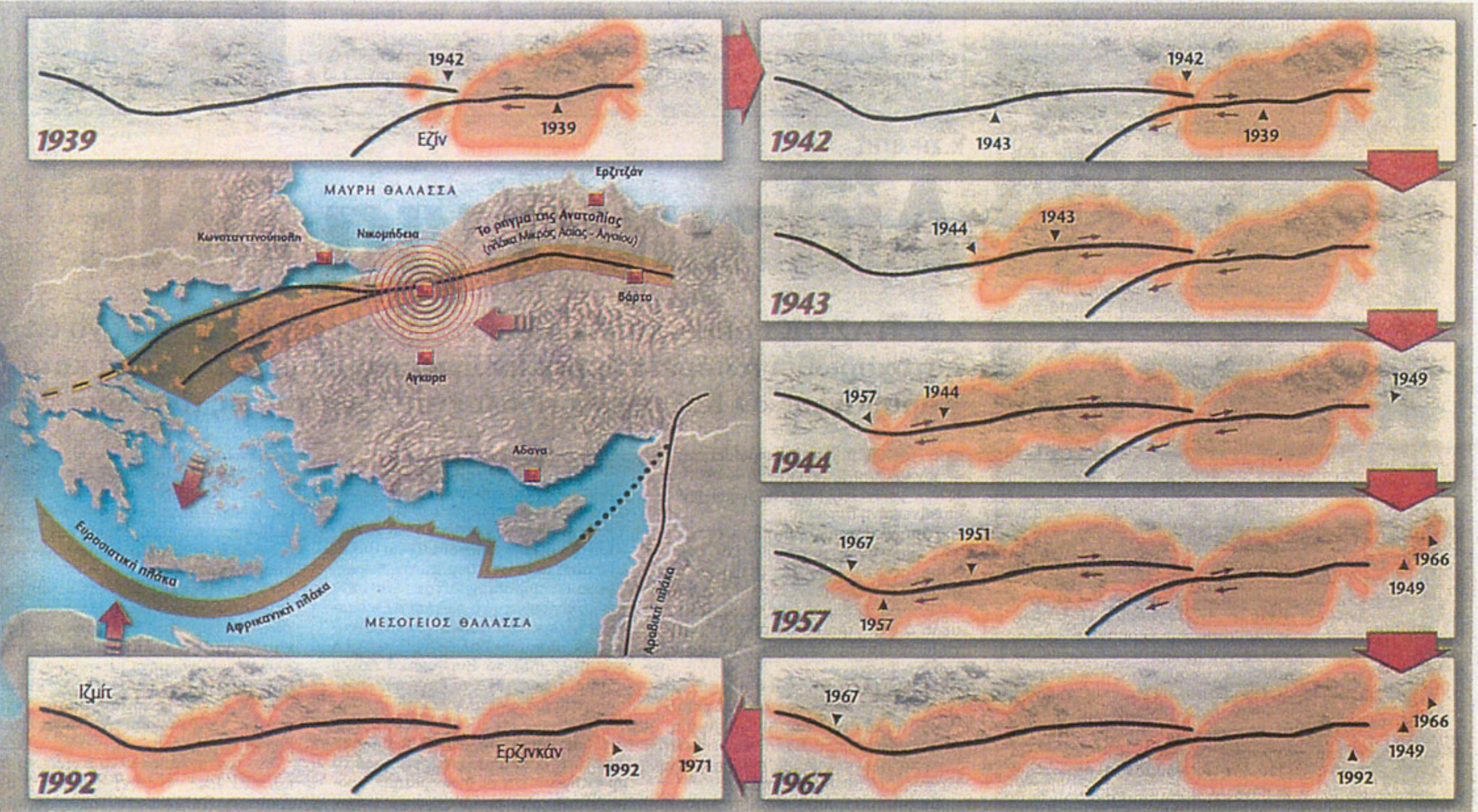
στην Τουρκία και μπορώ να πω ότι υπάρχει εγρήγορση. Αυτό που θα μπορούσε να βοηθήσει την κατάσταση θα ήταν η δημιουργία ενός ενιαίου συντονιστικού κέντρου γι' αυτές τις περιπτώσεις και αυτόν το ρόλο θα μπορούσε να τον παίξει και ο ΟΑΣΠ. Το επίπεδό μας είναι πολύ καλό. Αυτό που θα χρειαζόμαστε είναι μια περαιτέρω βελτίωση του εξοπλισμού μας και των επικοινωνιών. Η κινητή τηλεφωνία έπαιξε σωτήριο ρόλο και στην περίπτωση των διασώσεων στην Τουρκία», τονίζει ο κ. Λέκκας.

Ιδιαίτερη σημασία δίνει ο κ. Λέκκας και στη διαχρονική προσπάθεια: «Δεν ωφελεί να έχουμε εκτελέσει ορισμένες απαραίτητες αντισεισμικές κινήσεις. Χρειάζεται διαρκής έλεγχος και προσπάθεια για να μπορέσουμε να αντεπεξέλθουμε σε μια δύσκολη κατάσταση. Κι αυτό πρέπει να το καταλάβουν τόσο η πολιτική ηγεσία, όσο και οι ίδιοι οι πολίτες», υπογραμμίζει. Η ανάγκη της διαρκούς ετοιμότητας είναι

και ένας από τους λόγους για τους οποίους αυτές τις ημέρες γίνονται διαρκείς συσκέψεις στον Οργανισμό Αντισεισμικής Προστασίας (ΟΑΣΠ) προκειμένου να υποβληθούν οι παρατηρήσεις των επιστημόνων που επισκέφθηκαν την Τουρκία αλλά και να εκτιμηθεί ο σεισμικός κίνδυνος και σε ό,τι αφορά στην Ελλάδα.

Όσο για την αντοχή των κτιρίων της Ελλάδας, ο κ. Λέκκας είναι σαφής: «Όσα έχουν κατασκευαστεί βάσει του τελευταίου αντισεισμικού κανονισμού αλλά και των παλαιότερων μπορούν να θεωρούνται ασφαλή. Φυσικά χρειάζονται και την κατάλληλη συντήρηση, ειδικά αν μιλάμε για παλιές οικοδομές».

Αυτό που θα μπορούσε να κάνει όμως είναι να αναθέσει τη συντήρηση ενός κτιρίου σε έναν ειδικό πολιτικό μηχανικό, ο οποίος θα μπορούσε να κάνει τις απαραίτητες αλλαγές, προκειμένου αυτό να αντεπεξέλθει σε ενδεχόμενο σεισμό.

ΣΤΟ ΓΡΑΦΗΜΑ

Η έρευνα σχετικά με τη μετατόπιση του επικέντρου των σεισμών είχε δημοσιευτεί πριν από 4 χρόνια: «Αποτελούσε ουσιαστικά μια προαναγγελία του σεισμού στο Ιζμίτ», εξηγεί ο αναπληρωτής καθηγητής Γεωλογίας κ. Ευθύμιος Λέκκας. Στο γράφημα φαίνεται η κίνηση των σεισμικών τάσεων από την ανατολή προς το Ιζμίτ, όπου σημειώθηκε και η καταστροφική σεισμική δόνηση από το 1939 ως το 1992. Είχε δημοσιευτεί πριν από 4 χρόνια σε διεθνές επιστημονικό περιοδικό, προαναγγέλλοντας ουσιαστικά το χτύπημα του Εγκέλαδου, αφού ο μικρός κύκλος που υποδεικνύει το επίκεντρο και τη χρονολογία του επόμενου σεισμού, βρίσκεται ανάμεσα στη Νικομήδεια και την Κωνσταντινούπολη. Το ρήγμα της Ανατολίας φτάνει με τη μορφή του ενιαίου ρήγματος μέχρι το κεντρικό Αιγαίο. Εκεί διαχέεται σε πολλά μικρότερα, γεγονός που μειώνει τον κίνδυνο για τη χώρα μας, αφού η δυναμικότητα των μικρών ρηγμάτων είναι πολύ μικρότερη.

στην Κωνσταντινούπολη», υπογραμμίζει. Ο κ. Λέκκας έμεινε στην Τουρκία πέντε ημέρες. Ο πρωταρχικός στόχος της αποστολής, όπως τον αποσαφηνίζει ο ίδιος ήταν η συνδρομή των διασωστικών ομάδων: «Το πιο σημαντικό απ' όλα ήταν να συνδράμουμε στο έργο της διασωστικής ομάδας, να υποστηρίξουμε τους διασώστες τόσο από πλευράς επιλογής των χώρων δράσης όσο και από την άποψη της προσωπικής τους ασφάλειας», εξηγεί. Κατά την παραμονή της στην Τουρκία η ελληνική ερευνητική ομάδα ασχολήθηκε κατά κύριο λόγο με τον εντοπισμό και την ακριβή οριοθέτηση της περιοχής που αποτέλεσε το επίκεντρο του καταστροφικού σεισμού: «Καταφέραμε και οριοθετήσαμε τις διαστάσεις της συγκεκριμένης περιοχής και μελετήσαμε τους παράγοντες, οι οποίοι έπαιξαν

ρόλο στη μεγάλη καταστροφή και συνετέλεσαν στον τεράστιο αριθμό των θανάτων ώστε να χρησιμοποιήσουμε αυτή τη γνώση ως εμπειρία και για τον ελληνικό χώρο», λέει ο κ. Λέκκας. Όσο για τη διασωστική προσφορά της ελληνικής ομάδας, ο αναπληρωτής καθηγητής είναι σαφής: «Θα μπορούσαμε να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα αν οι τουρκικές αρχές συνεργάζονταν καλύτερα μαζί μας από την αρχή. Αντιμετωπίζαμε δυσκολίες σε ό,τι ζητούσαμε, ενώ ήταν πολύ δύσκολο να βγάλουμε τις σχετικές άδειες για να κινούμαστε ελεύθερα. Τελικά και μετά από επίμονες προσπάθειες καταφέραμε να ξεφύγουμε από την κύρια ομάδα και διατρέξαμε όλη την περιοχή της καταστροφής, η οποία εκτείνεται από το Ανταϊαζάρ στα ανατολικά, το Ιζμίτ

(Νικομήδεια), το Γκιορτσούκ και καταλήγει στη Γιάλοβα καλύπτοντας μια απόσταση μήκους περίπου εκατό χιλιομέτρων και πλάτους τριάντα», επισφαιρίζει ο κ. Λέκκας. Βασισμένη στις δικές της μετρήσεις και υπολογισμούς η ελληνική ερευνητική ομάδα κατάφερε να κάνει πιο αποτελεσματική την παρουσία της ΕΜΑΚ στα σημεία της καταστροφής οδηγώντας την στα περίχωρα του Γκιολτσούκ: «Κατορθώσαμε να πάρουμε τις απαραίτητες άδειες και να απεγκλωβίσουμε την ΕΜΑΚ από το σημείο δράσης, το οποίο μας είχαν υποδείξει οι Τούρκοι και περιοριζόταν στην περιοχή γύρω από την Κωνσταντινούπολη αλλά φαινόταν ότι δεν είχε ιδιαίτερα μεγάλο διασωστικό ενδιαφέρον, αφού η κατάρρευση των κτιρίων είχε γίνει με τέτοιο τρόπο ώστε να ελαχιστοποιούνται οι πιθανότητες ανεύρεσης επιζώντων. Αντίθετα στην περιοχή που εμείς υποδείξαμε έγινε τελικά η διάσωση του παιδιού. Μπορώ πλέον να πω με σιγουριά ότι αν είχαμε την ευκαιρία να φτάσουμε νωρίτερα σ' αυτές τις περιοχές, ο αριθμός των διασωθέντων θα ήταν πολύ μεγαλύτερος», λέει ο κ. Λέκκας. Γεγονός είναι, πάντως, ότι η κοινή γνώμη στην Τουρκία έχει χάσει όλη την εμπιστοσύνη της στην επίσημη πληροφόρηση. Αυτό συνέβη — σύμφωνα με τον κ. Λέκκα —

κυρίως λόγω του μεγάλου αρχικού σφάλματος στον υπολογισμό του μεγέθους της σεισμικής δόνησης: «Σε μεγάλες καταστροφές είναι συνηθισμένο οι κυβερνήσεις ειδικότερα των λιγότερο ανεπτυγμένων κρατών να προσπαθούν να υποβαθμίσουν τα γεγονότα. Γι' αυτό και κατά την άποψή μου ποτέ δε θα ανακοινωθεί ο ακριβής και πραγματικός αριθμός των νεκρών αυτού του σεισμού και ήδη έχει αρχίσει η προσπάθεια παρουσίασης μειωμένου αριθμού θυμάτων», λέει.

